

# הרואה פרק תשיעי ברכות

## נה

עין משפט  
גור מצוה

מענין זה. אומר בלבו שחפשה בקשתו לפי שהתפלל בכוונה: כלב לב. שאין בקשתו נעשית: תוחלת. לשון תפלה כמו ויחל משה (שמות לב): מזכירין עונותיו. שכל ידיהן מפשפשים למעלה במעשיו לומר בוסת זה בזכותיו נראה מה הם: קיר נטוי. מקום סכנה: מוסר דין. בוסת הוא בזכותיו שחברו יהיה נענש על ידו: ה"ג הא דמענין (ה) הא דלא מענין: לולצי גפנים. וידלג"ש בלע"ז: מוריני בהמה. כל בשר שבצמחה שאינו חלק אלא דומה למורג מרזן שאינו חלק כמו החיך והלשון והכרס הפנימי וזית הכוסות: התולה שאינו יושב אלא על כרכיו שמוך תורה אור

לעיל לב:

[ר"ס עז:]

תנינא כו.  
מנח"ל פ"ט

[שבת פא.  
פ"ט]

גדרים מע:  
פ"ט

פוסק יג: פ"ט

שם  
משלי ג  
שם

דניאל ב

שמות לא  
[פ"י כל חלום  
יש בו שום  
ממשות  
אבל  
מה שהיה כוונת  
השם לאין  
בו ממשות  
ערוך  
בערך עוות]

ידמיה כג

גדרים מ:  
כחשית לו

\*בל המאריך בתפלתו ומענין בה סוף בא

לידי כאב לב שנאמר תוחלת ממושכה

מחלה לב \*וא"ר יצחק שלשה דברים

מוכרים עונותיו של אדם ואלו הן קיר נטוי

ועיון תפלה ומוסר דין על חבירו לשמים

הא לא קשיא \*הא דמענין בה הא דלא

מענין בה והיכי עבד דמפיש ברחמי

אמור גבוה וכתוב \*ידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' \*פתח במזבח וסיים

בשלחן ר' יוחנן ור' אלעזר דאמרי תרוייהו כל זמן שבהמ"ק קיים מזבח מכפר

על ישראל ועבשיו שלחנו של אדם מכפר עליו והמאריך בבית הכסא

מעליותא הוא \*והתניא עשרה דברים מביאין את האדם לידי תחתונות

האובל עלי קנים ועלי גפנים ולולבי גפנים ומוריני בהמה ושדרו של דג ורג

מליח שאינו מבושל כל צרכו והשותה שמרי יין והמקנה בסיד ובחרסית

והמקנה בצרור שקנה בו חבירו וי"א אף התולה עצמו בבית הכסא יותר

מדאי לא קשיא הא דמאריך ותלי הא דמאריך ולא תלי כי הא דאמרה

ליה ההיא מטרונתא לר' יהודה בר' אלעאי \*פניך דומים למגדלי חוירים

ולמלוי ברבית אמר לה הימנותא לדידי תרוייהו אסירן אלא עשרים וארבעה

בית הכסא איכא מאושפיואי לבי מדרשא דכי אוילנא בדיקנא נפשאי

בכולהו. ואמר רב יהודה שלשה דברים מקצרים ימיו ושנותיו של אדם

מי שנותנין לו ס"ת לקרות ואינו קורא כ"ס של ברכה לברך ואינו מברך

בברכות ס"ת לקרות ואינו מברך דכתיב \*ואברכה מברכך והמנהיג

עצמו בברכות \*דא"ר חמא בר חנינא מפני מה מת יוסף קודם לאחיו מפני

שהנהיג עצמו בברכות: ואמר רב יהודה אמר רב שלשה צריכים רחמים מלך

טוב שנה טובה וחלום טוב מלך טוב דכתיב \*פלגי מים לב מלך ביד ה'

שנה טובה דכתיב \*תמיד עיני ה' אלהיך בה \*מראשית השנה ועד אחרית

שנה חלום טוב דכתיב \*והחלימני \* (ותחייני): אמר רבי יוחנן שלשה דברים

מבריו עליהם הקב"ה בעצמו ואלו הן רעב ושובע ופרנס טוב רעב

כי קרא ה' לרעב וגו' שובע דכתיב \*וקראתי אל הגון והרביתי

אותו פרנס טוב דכתיב \* (ויאמר) ה' אל משה לאמר ראה קראתי בשם

בצלאל וגו' אמר רבי יצחק אין מעמידין פרנס על הצבור אלא אם כן

הוא למשה משה הגון עליך בצלאל אמר לו רבנו של עולם אם לפניך

הגון לפני לא כל שכן אמר לו אף על פי כן לך אמור להם הלך ואמר

להם לישראל הגון עליכם בצלאל אמרו לו אם לפני הקדוש ברוך הוא

ולפניך הוא הגון לפנינו לא כל שכן א"ר שמואל בר נחמני א"ר יוחנן

בצלאל על שם חכמתו נקרא בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה

לך אמור לו לבצלאל עשה לי משכן ארון וכלים הלך משה והפך ואמר לו עשה ארון וכלים ומשכן אמר

לו משה רבינו מנהגו של עולם אדם בונה בית ואחר כך מכנים לתוכו כלים ואתה אומר עשה לי

ארון וכלים ומשכן כלים שאני עושה להיכן אכניסם שמא כך אמר לך הקב"ה עשה משכן ארון וכלים

אמר לו שמא בצל אל היית וידעת אמר רב יהודה אמר רב יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו

בהן שמים וארץ כתיב הכא \*וימלא אותו רוח אלהים בחכמה \*ובתבונה ובדעת וכתוב התם

\*ה' בתבונה יסד ארץ כונן שמים בתבונה וכתוב \*בדעתו תהומות נבקעו אמר רבי יוחנן אין הקדוש ברוך

הוא גותן חכמה אלא למי שיש בו חכמה שנא' \*יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה שמע רב

תחליפא בר מערבא ואמרה קמיה דרבי אבהו אמר ליה אתון מהתם מתניתו לה אנן מהבא מתנינן לה

דכתיב \*ובלב כל חכם לב נתתי חכמה: אמר רב חסדא \*כל חלום ולא שוות ואמר רב חסדא חלמא

לך אמור לבצלאל עשה משכן ארון

וכלים. ואם תאמר היכא

אשכחן שניה הקדוש ברוך הוא

לעשות משכן תחלה הרי דפרישה

תרומה כתיב ארון תחלה. ויש

לומר דפרישת כי תשא כתיב את

הכל מועד ואת הארון לעדות:

שבע

לך אמור לבצלאל עשה משכן ארון

וכלים. ואם תאמר היכא

אשכחן שניה הקדוש ברוך הוא

לעשות משכן תחלה הרי דפרישה

תרומה כתיב ארון תחלה. ויש

לומר דפרישת כי תשא כתיב את

הכל מועד ואת הארון לעדות:

שבע

לך אמור לבצלאל עשה משכן ארון

וכלים. ואם תאמר היכא

אשכחן שניה הקדוש ברוך הוא

לעשות משכן תחלה הרי דפרישה

תרומה כתיב ארון תחלה. ויש

לומר דפרישת כי תשא כתיב את

הכל מועד ואת הארון לעדות:

שבע

לך אמור לבצלאל עשה משכן ארון

וכלים. ואם תאמר היכא

אשכחן שניה הקדוש ברוך הוא

לעשות משכן תחלה הרי דפרישה

תרומה כתיב ארון תחלה. ויש

לומר דפרישת כי תשא כתיב את

הכל מועד ואת הארון לעדות:

שבע

לך אמור לבצלאל עשה משכן ארון

וכלים. ואם תאמר היכא

אשכחן שניה הקדוש ברוך הוא

לעשות משכן תחלה הרי דפרישה

תרומה כתיב ארון תחלה. ויש

לומר דפרישת כי תשא כתיב את

הכל מועד ואת הארון לעדות:

שבע

לך אמור לבצלאל עשה משכן ארון

וכלים. ואם תאמר היכא

אשכחן שניה הקדוש ברוך הוא

לעשות משכן תחלה הרי דפרישה

הנהגות הב"ח  
(א) רש"י ד"ה ה"ג הא  
דמענין כס הא דלא  
מענין כס ה"ג: (ב) ד"ה  
ראה וכו' ראה משמע  
(כ"ס בלבד) הא"מ וכו'  
ס"א הכן את לבבך:  
(ג) ד"ה עליונות  
מסתיות (ד"ו) תו"מ  
וכי"ב ס"א די לו:  
(ד) ד"ה בדימוסיה וכו'  
כ"ס טיבותיה מבעלת.  
כ"ס ס"א דלא מתקיים  
עניו כלל:

מרבית חסד ה' כתיב  
והחייני

יחזקאל ו  
יירבד

[כ"ס] ויחזקאל פסוק לא  
כתיב וכתבנו בלא וי"ו  
אין דע כ"ס כי תשא לא  
פסוק ג' כתיב ואמלא  
אותו רוח אלהים בחכמה  
ובתבונה ובדעת ובכן  
יבא לכיית כתיב הכא  
ואמלא אותו וגו' וכו'  
קרא מתקדם]

קבלת ג